

Associació Amics
de les Havaneres

Des del llagut es veu el poble franc

Havanera

Lletra: Josep Mª de Sagarra

Música: Francesc Salse

Fam Do7 Fam Lab

Mib Do7 *mf* Fam Do7

Des del lla gut es veu el po ble franc ara que el

Fam Lab Mib

sol hi bat de ca ra es veu el po ble tot pin tat de blanc a ra que

Fam *p* Sibm

el sol noel de sem pa ra l da rre ra el pu jol fet de graons ves tit de

Fam Do7

vin ya re ta lla dai ne ta el po ble rande blau la vin ya al fons ial cel

Fam *mf* Do7

un xis cle d'o re ne ta

Fa *mf* Do7 Fa

Des del lla gut es veu tot pe ti tet

Do7 Fa

els ma ri ners són com un cap d'a gu lla la cam

Do Fa

pa na sos pi ra molt bai xet i ca da cep i cada

Do7 Fa *f* Do7

cep sem bla una fu lla Po ble es ti rat a vo ra de la

Fa *f* Do7

mar o de li ca da rat lla fi na

Des del llagut es ven el poble franc (Pàg. 2)

que te la men ges amb un sol es guard i et cap sen

ce ra din tre de la ni na

Do7 Fam Lab Mib

Do7 *mf* Fam

Blanc fis to net damunt del blau

Do7 Fam Lab

marí es mortu int la gres ca i la ba ra lla et sento més del cor vist des d'a

Mib Fam *p* Sibm

cí des del llagut que ba lla Et veig a tu i pen so en tu en tu no

Fam Do7

més el blau i el blanc m'han es bo rat les penes des del llagut en car t'es timo

Fam CODA

més iem lligues més les ve nes

CODA *p* Do7 Fa Do7

Des del lla gut es veu tot pe ti tet els ma ri ners són com un

Fa *pp* Do7 Fa

cap d'a gu lla la cam pa na sos pi ra molt bai xet

ppp Do7 *f* Fa

i ca da cep i ca da cep sem bla u na fu lla

Des del llagut es veu el poble franc

Des del llagut es veu el poble franc
ara que el sol hi bat de cara;
es veu el poble tot pintat de blanc,
ara que el sol no el desempara.

I darrera el pujol fet de graons,
vestit de vinya retallada i neta;
el poble ran de blau, la vinya al fons
i al cel un xiscler d'oreneta.

Des del llagut es veu tot petitet;
els mariners són com un cap d'agulla,
la campana sospira molt baixet
i cada cep sembla una fulla.
Poble estirat a vora de la mar,
o delicada ratlla fina,
que te la menges amb un sol esguard
i et cap sencera dintre de la nina.

Blanc fistonet damunt del blau marí.
esmortuint la gresca i la baralla,
et sento més del cor, vist des d'ací,
des del llagut que balla.

Et veig a tu, i penso en tu només,
el blau i el blanc m'han esborrat les penes,
des del llagut encara t'estimo més,
i em lligues més les venes